

II

*(Nelegislativní akty)***AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU**

Pouze původní texty EHK/OSN mají podle mezinárodního veřejného práva právní účinek. Je zapotřebí ověřit si status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost v nejnovější verzi dokumentu EHK/OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 61 — Jednotná ustanovení pro schvalování typu užitkových vozidel s ohledem na vnější výčnělky před zadní stěnou kabiny

Zahrnuje veškerá platná znění až po:

doplněk 1 k původnímu znění předpisu – datum vstupu v platnost: 10. říjen 2006

OBSAH

PŘEDPIS

1. Oblast a rozsah působnosti
2. Definice
3. Žádost o schválení
4. Schválení
5. Všeobecné specifikace
6. Zvláštní požadavky
7. Úprava typu vozidla
8. Shodnost výroby
9. Postihy za neshodnost výroby
10. Definitivní ukončení výroby
11. Názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek a názvy a adresy správních orgánů

PŘÍLOHY

- Příloha 1 – Sdělení ve věci schválení (nebo odmítnutí či odnětí schválení nebo definitivním ukončení výroby) typu vozidla, s ohledem na jeho vnější výčnělky podle předpisu č. 61
- Příloha 2 – Uspořádání značek schválení typu
- Příloha 3 – Postup stanovení bodu „H“ a skutečného úhlu opěradla sedadla a ověření jejich vztahu k bodu „R“ a konstrukčnímu úhlu opěradla sedadla
- Příloha 4 – Měření výčnělků a vzdáleností

1. OBLAST A ROZSAH PŮSOBNOSTI

- 1.1 Tento předpis se vztahuje na vnější výčnělky nákladních vozidel kategorie N₁, N₂ a N₃ ⁽¹⁾, přičemž se omezuje na „vnější povrch“ podle níže uvedené definice.

Předpis se nevztahuje na vnější zpětná zrcátka, včetně jejich držáků, ani na příslušenství, jako jsou antény a nosiče zavazadel.

- 1.2 Účelem tohoto předpisu je snížit riziko nebo vážnost poranění osob, které v případě nehody přijdou do styku s vnějším povrchem vozidla.

2. DEFINICE

Pro účely tohoto předpisu se rozumí:

- 2.1 „vnějším povrchem“ část vozidla před zadní stěnou kabiny podle bodu 2.5 zahrnující kromě vlastní zadní stěny takové součásti, jako jsou přední blatníky, přední nárazníky a přední kola;
- 2.2 „schválením typu vozidla“ schválení typu vozidla s ohledem na jeho vnější výčnělky;
- 2.3 „typem vozidla“ motorová vozidla, která se podstatně neliší z hlediska „vnějšího povrchu“;
- 2.4 „kabinou“ část karoserie, která vytváří prostor pro řidiče a spolujezdce, včetně dveří;
- 2.5 „zadní stěnou kabiny“ zadní část vnějšího povrchu prostoru pro řidiče a spolujezdce. Nelze-li určit polohu zadní stěny kabiny, pro účely tohoto předpisu se za ni považuje svislá příčná rovina nacházející se ve vzdálenosti 50 cm za bodem „R“ sedadla řidiče, jestliže toto sedadlo, je-li seřiditelné, je ve své krajní zadní jízdní poloze (viz příloha 3). Výrobce však může po dohodě s technickou zkušebnou požadovat jinou vzdálenost, jestliže lze prokázat, že vzdálenost 50 cm může být pro určité vozidlo nevhodná ⁽²⁾;
- 2.6 „vztažnou rovinou“ vodorovná rovina procházející středem předních kol nebo vodorovná rovina ležící ve výšce 50 cm nad zemí, podle toho, která z obou rovin je nižší;
- 2.7 „podlahovou čarou“ čára určená takto:

kolem vnějšího povrchu naloženého vozidla se posunuje kužel neurčené výšky se svislou osou a se stranami odkloněnými 15° od svislice tak, že se dotýká stále a v nejnižším bodě vnějšího povrchu karoserie; podlahová čára je spojnici těchto bodů dotyku.

Při stanovení podlahové čáry se nepřihlíží k výfukovému potrubí ani ke kolům či k funkčním mechanickým prvkům připevněným ke spodku karoserie, jako jsou opěry pro zvedák, uchycení zavěšení náprav nebo příslušenství sloužící k vleku či v případě poruchy. V prostorech na vnější straně podběhů kol se předpokládá pomyslná plocha spojující plynule přilehlé vnější povrchové plochy. Pro určení podlahové čáry se vezmou v úvahu přední nárazníky. Podle typu vozidla může stopa podlahové čáry probíhat buď po vnějším okraji profilu nárazníku, nebo po panelu karoserie pod nárazníkem. Vyskytnou-li se současně dva nebo více bodů dotyku, použije se k určení podlahové čáry nejspodnější bod dotyku;

- 2.8 „poloměrem zakřivení“ poloměr oblouku kružnice, který se nejvíce přibližuje zaoblenému tvaru uvažované součásti.

⁽¹⁾ Podle definice v příloze 7 úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2, naposledy pozměněný změnou č. 4).

⁽²⁾ Využití této možnosti nemění působnost tohoto předpisu.

3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ
 - 3.1 Žádost o schválení typu vozidla s ohledem na jeho vnější výčnělky předkládá výrobce vozidla nebo jeho řádně pověřený zástupce.
 - 3.2 K žádosti musí být ve třech kopiích připojeny následující dokumenty:
 - 3.2.1 fotografie přední části a bočních částí vozidla;
 - 3.2.2 výkresy „vnějšího povrchu“, které jsou podle názoru technické zkušebny odpovědné za provádění zkoušek nutné k prokázání, že jsou splněna ustanovení níže uvedených bodů 5 a 6.
 - 3.3 Žadatel technické zkušebny odpovědné za provádění schvalovacích zkoušek předloží:
 - 3.3.1 buď vozidlo shodné se schvalovaným typem, nebo část (části) vozidla považovanou (považované) za podstatnou (podstatné) pro provádění kontrol a zkoušek, jež vyžaduje tento předpis;
 - 3.3.2 na zvláštní žádost technické zkušebny některé části a vzorky použitých materiálů.
4. SCHVÁLENÍ
 - 4.1 Pokud vozidlo předložené ke schválení podle tohoto předpisu splňuje požadavky níže uvedených bodů 5 a 6, udělí se tomuto typu vozidla schválení.
 - 4.2 Každému schválenému typu se přidělí číslo schválení. Jeho první dvě číslice (nyní 00, což odpovídá předpisu v jeho původním znění) udávají sérii změn začleňující poslední závažné technické změny předpisu v době vydání schválení. Táž smluvní strana nesmí přidělit totéž číslo stejnému typu vozidla s jinou vnější strukturou nebo jinému typu vozidla.
 - 4.3 Oznámení o udělení nebo odmítnutí schválení typu podle tohoto předpisu se sdělí smluvním stranám dohody, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře podle vzoru v příloze 1 tohoto předpisu a výkresů a fotografií uvedených v bodech 3.2.1 a 3.2.2, jež předložil žadatel o schválení, ve formátu nejvýše A4 (210 × 297 mm) nebo složených na tento formát a ve vhodném měřítku.
 - 4.4 Na každém vozidle, které je shodné s typem vozidla schváleným podle tohoto předpisu, se viditelně a na snadno přístupném místě uvedeném ve formuláři schválení umístí mezinárodní značka schválení typu, která se skládá z:
 - 4.4.1 písmena „E“ v kružnici, za níž následuje rozlišovací číslo země, která schválení udělila ⁽¹⁾;
 - 4.4.2 čísla tohoto předpisu, za níž následuje písmeno „R“, pomlčka a číslo schválení typu vpravo od kružnice předepsané v odstavci 4.4.1.
 - 4.5 Pokud je vozidlo shodné s typem vozidla schváleným podle jednoho nebo několika jiných předpisů připojených k dohodě ve státě, který schválení udělil podle tohoto předpisu, symbol stanovený v bodě 4.4.1 se nemusí opakovat; v takovém případě se čísla předpisů, čísla schválení typu a doplňkové symboly všech předpisů, podle nichž bylo uděleno schválení typu ve státě, který schválení udělil podle tohoto předpisu, uvedou ve sloupcích vpravo od symbolu stanoveného v bodě 4.4.1.

⁽¹⁾ 1 pro Německo, 2 pro Francii, 3 pro Itálii, 4 pro Nizozemsko, 5 pro Švédsko, 6 pro Belgii, 7 pro Maďarsko, 8 pro Českou republiku, 9 pro Španělsko, 10 pro Srbsko a Černou Horu, 11 pro Spojené království, 12 pro Rakousko, 13 pro Lucembursko, 14 pro Švýcarsko, 15 (neobsazeno), 16 pro Norsko, 17 pro Finsko, 18 pro Dánsko, 19 pro Rumunsko, 20 pro Polsko, 21 pro Portugalsko, 22 pro Ruskou federaci, 23 pro Řecko, 24 pro Irsko, 25 pro Chorvatsko, 26 pro Slovinsko, 27 pro Slovensko, 28 pro Bělorusko, 29 pro Estonsko, 30 (neobsazeno), 31 pro Bosnu a Hercegovinu, 32 pro Lotyšsko, 33 (neobsazeno), 34 pro Malajsiu, 35 (neobsazeno), 36 pro Bulharsko, 37 pro Turecko, 38 (neobsazeno), 39 pro Ázerbájdžán, 40 pro Bývalou jugoslávskou republiku Makedonie, 41 (neobsazeno), 42 pro Evropské společenství (schválení udělují členské státy za použití svého příslušného symbolu EHK), 43 pro Japonsko, 44 (neobsazeno), 45 pro Austrálii, 46 pro Ukrajinu, 47 pro Jihoafrickou republiku, 48 pro Nový Zéland, 49 pro Kypr, 50 pro Maltu a 51 pro Korejskou republiku, 52 pro Malajsiu a 53 pro Thajsko. Dalším zemím se přidělí po sobě následující čísla chronologicky v pořadí, ve kterém ratifikují dohodu o přijetí jednotných podmínek pro schvalování a vzájemné uznávání schválení motorových vozidel, jejich zařízení a součástí, nebo v pořadí, ve kterém k ní přistoupí, a takto přidělená čísla oznámí generální tajemník Organizace spojených národů smluvním stranám dohody.

- 4.6 Číslo schválení typu a doplňkový symbol musí být jasně čitelné a nesmazatelné.
- 4.7 Značka schválení se umístí poblíž tabulky s údaji o vozidle, připevněné výrobcem, nebo přímo na ní.
- 4.8 V příloze 2 tohoto předpisu jsou uvedeny příklady uspořádání značky schválení.
5. VŠEOBECNÉ SPECIFIKACE
- 5.1 Ustanovení tohoto předpisu se neuplatní na ty části „vnějšího povrchu“ vozidla, které ve stavu bez nákladu, s dveřmi, okny, přístupovými víky atd. v zavřené poloze jsou:
- 5.1.1 mimo oblast ohraničenou nahoře vodorovnou rovinou nacházející se 2 m nad zemí a dole podle volby výrobce buď vztahnou rovinou podle bodu 2.6, nebo podlahovou čarou podle bodu 2.7 nebo
- 5.1.2 umístěny tak, že se jich ve statickém stavu nelze dotknout koulí o průměru 100 mm.
- 5.1.3 Tvoří-li dolní hranici uvedené oblasti vztahná rovina, v úvahu se vezmou pouze části vozidla, které se nacházejí mezi dvěma svislými rovinami, z nichž jedna se dotýká vnějšího povrchu vozidla a druhá je s ní rovnoběžná ve vzdálenosti 80 mm směrem do vnitřku vozidla.
- 5.2 „Vnější povrch“ vozidla nesmí mít jakékoli ven směřující části, které by mohly zachytit chodce, cyklisty nebo motocyklisty.
- 5.3 Žádná ze součástí uvedených v bodě 6 níže nesmí mít jakékoli ven směřující špičaté nebo ostré části nebo výčnělky takového tvaru, rozměrů, směru nebo tvrdosti, které by mohly zvýšit riziko nebo vážnost poranění osoby, na kterou v případě srážky vnější povrch narazí nebo která se po vnějším povrchu smýká.
- 5.4 Vyčnívající části vnějšího povrchu o tvrdosti nejvýše 60 Shore A mohou mít poloměr zaoblení menší než hodnoty předepsané podle bodu 6 níže.
6. ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY
- 6.1 Ozdobné prvky, obchodní značky, písmena a čísla obchodního označení
- 6.1.1 Ozdobné prvky, obchodní značky, písmena a čísla obchodního označení nesmí mít poloměr zaoblení menší než 2,5 mm. Pokud tyto součásti nevyčnívají z okolního povrchu o více než 5 mm, tento požadavek se na ně neuplatňuje; v tomto případě však musí být jejich ven směřující hrany ztupeny.
- 6.1.2 Ozdobné prvky, obchodní symboly, písmena a čísla obchodního označení vyčnívající z okolního povrchu více než 10 mm se musí dát zatlačit, oddělit nebo ohnout silou 10 daN působící na jejich nejvíce vyčnívající bod v kterémkoli směru v rovině přibližně rovnoběžné s povrchem, na kterém jsou namontovány.
- K vyvození síly 10 daN se použije pěchovadlo s plochým koncem o průměru nejvýše 50 mm. Pokud to není možné, použije se jiný rovnocenný způsob. Po zatlačení, oddělení nebo ohnutí ozdobných prvků nesmí zbývající část vyčnívat o více než 10 mm a nesmí mít špičaté nebo ostré hrany.
- 6.2 Štítky a rámečky světlometů
- 6.2.1 Vyčnívající štítky a rámečky jsou na světlometech přípustné, pokud výčnělky, měřené od vnější průhledné plochy světlometu, nepřesahují 30 mm a jejich poloměr zaoblení je všude nejméně 2,5 mm.
- 6.2.2 Zakrývatelné světlometry musí splňovat požadavky bodu 6.2.1 v provozní i skryté poloze.

- 6.2.3 Ustanovení bodu 6.2.1 výše se nevztahují na světlometry, které jsou zapuštěny do karoserie nebo přes které karoserie přečnává, jestliže karoserie splňuje požadavky bodu 5.2 výše.
- 6.3 Mřížky
Části mřížek musí mít poloměr zaoblení:
- nejméně 2,5 mm, je-li vzdálenost mezi přilehlými částmi větší než 40 mm,
 - nejméně 1 mm, je-li tato vzdálenost 25 mm až 40 mm,
 - nejméně 0,5 mm, je-li tato vzdálenost menší než 25 mm.
- 6.4 Zařízení k čištění čelního skla a světlometů
- 6.4.1 U výše uvedených zařízení se požaduje, aby hřídele stěračů byly opatřeny ochranným krytem s poloměrem zaoblení nejméně 2,5 mm a měly plochu povrchu nejméně 150 mm², měřenou v průmětu řezu vzdáleného nejvýše 6,5 mm od nejvíce vyčnívajícího bodu.
- 6.4.2 Trysky ostřikovače čelního skla a zařízení k čištění světlometů musí mít poloměr zaoblení nejméně 2,5 mm. Zařízení vyčnívající méně než 5 mm musí mít ztupeny hrany směřující ven.
- 6.5 Ochranná zařízení (nárazníky)
- 6.5.1 Okraje předních ochranných zařízení musí být zahnuty směrem k vnějšímu povrchu karoserie.
- 6.5.2 Součásti předních ochranných zařízení musí být konstruovány tak, aby všechny jejich tuhé povrchové partie, které směřují ven, byly zaobleny poloměrem nejméně 5 mm.
- 6.5.3 Příslušenství jako vlečné závěsy a navijáky nesmí vyčnívat před krajní povrch nárazníku. Navijáky však mohou přečnávat přední povrch nárazníku, jestliže jsou zakryty, nejsou-li v provozu, vhodným ochranným krytem s poloměrem zaoblení nejméně 2,5 mm.
- 6.5.4 Požadavky bodu 6.5.2 se nevztahují na části nárazníku nebo části na něj namontované nebo do něj zasazené, jestliže vyčnívají méně než 5 mm. Hrany těchto zařízení vyčnívajících méně než 5 mm musí být ztupeny. Pro zařízení montovaná na nárazníky a uvedená v jiných bodech tohoto předpisu se nadále uplatňují zvláštní požadavky obsažené v tomto předpisu.
- 6.6 Kliky, závěsy a tlačítka zámků dveří, zavazadlových prostorů, kapot, větracích otvorů, přístupových otvorů a držadla
- 6.6.1 Výše uvedené části nesmí vyčnívat více než: 30 mm u tlačítek, 70 mm u držadel a zámků kapot a 50 mm ve všech ostatních případech. Musí mít poloměr zaoblení nejméně 2,5 mm.
- 6.6.2 Jsou-li kliky bočních dveří otočného typu, musí splňovat jeden nebo několik z těchto požadavků:
- 6.6.2.1 U klik otáčejících se rovnoběžně s rovinou dveří musí volný konec klik směřovat dozadu. Konec takových klik musí být zahnut k rovině dveří a musí být v ochranném olemování nebo být zapuštěn.
- 6.6.2.2 Kliky otáčející se na vnější stranu kterýmkoli směrem, který není rovnoběžný s rovinou dveří, musí být, jsou-li v zavřené poloze, v ochranném olemování nebo zapuštěny. Volný konec musí směřovat buď dozadu, nebo dolů.

Kličky, které tento poslední požadavek nespĺňují, jsou však přípustné, jestliže:

- mají samostatný vratný mechanismus,
- v případě, že vratný mechanismus selže, nemohou vyčnívat více než 15 mm,
- mají v takové otevřené poloze poloměr zaoblení nejméně 2,5 mm (tento požadavek se neuplatní, vyčnívají-li v nejvíce otevřené poloze nejvýše 5 mm; v tomto případě musí být hrany částí směřujících ven ztupeny),
- plocha povrchu jejich volného konce, měřená nejvýše 6,5 mm od nejdále vyčnívajícího bodu, není menší než 150 mm².

6.7 Stupačky a schůdky

Hrany stupaček a schůdků musí být zaobleny.

6.8 Boční deflektory vzduchu a deště a deflektory vzduchu zabraňující znečišťování oken

Hrany, které by mohly směřovat ven, musí mít poloměr zakřivení nejméně 1 mm.

6.9 Hrany plechů

Hrany plechů jsou přípustné, jestliže jsou zahnuty směrem ke karoserii tak, že se jich nelze dotknout koulí o průměru 100 mm, nebo jsou vybaveny ochranným krytem s poloměrem zaoblení nejméně 2,5 mm.

6.10 Matice kol, kryty nábojů kola a ochranná zařízení

6.10.1 Matice kol, kryty nábojů kola a ochranná zařízení nesmí mít výčnělky ve tvaru žeber.

6.10.2 Při jízdě vozidla v přímém směru žádná část kol, s výjimkou pneumatik, ležící nad vodorovnou rovinou procházející osou jejich otáčení nesmí vyčnívat za svislý průmět okraje panelu karoserie nad kolem na vodorovnou rovinu. Je-li to však odůvodněno funkčními požadavky, mohou ochranná zařízení kryjící matice kol a náboje vyčnívat za svislý průmět okraje panelu karoserie nad kolem, jestliže poloměr zaoblení povrchu vyčnívající části je nejméně 5 mm a tato část v žádném případě nevyčnívá za svislý průmět okraje panelu karoserie nad kolem více než 30 mm.

6.10.3 Jestliže šrouby nebo matice vyčnívají za průmět vnějšího povrchu pneumatiky (tj. té části pneumatiky, která se nachází nad vodorovnou rovinou procházející osou otáčení kola), musí být namontováno ochranné zařízení (ochranná zařízení) v souladu s bodem 6.10.2.

6.11 Opěrky zvedáků a výfukové (výfuková) potrubí

6.11.1 Opěrky zvedáků (pokud se vyskytují) a výfukové (výfuková) potrubí nesmí vyčnívat více než 10 mm za svislý průmět podlahové čáry nebo svislý průmět průsečnice vztažené roviny s vnějším povrchem vozidla.

6.11.2 Bez ohledu na tento požadavek může výfukové potrubí vyčnívat více než 10 mm, jsou-li jeho okraje na konci zaobleny s poloměrem zakřivení nejméně 2,5 mm.

7. ÚPRAVA TYPU VOZIDLA

7.1 Každá změna typu vozidla se musí oznámit správním orgánu, který typ vozidla schválil. Tento orgán poté může:

7.1.1 buď dospět k závěru, že provedené změny pravděpodobně nemají znatelný nepříznivý vliv a že vozidlo v každém případě stále splňuje požadavky, nebo

7.1.2 požadovat od technické zkušebny odpovědné za provedení zkoušek nový zkušební protokol.

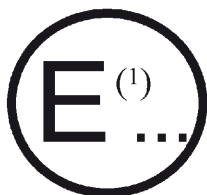
7.2 Potvrzení nebo odmítnutí schválení s uvedením úprav se oznámí smluvním stranám dohody, které uplatňují tento předpis, postupem stanoveným v bodě 4.3 výše.

8. SHODNOST VÝROBY
- 8.1 Každé vozidlo opatřené značkou schválení stanovenou podle tohoto předpisu musí být z hlediska vnějších výtčnčlků shodné se schváleným typem vozidla.
- 8.2 Shodnost stanovená v bodě 8.1 výše se ověřuje dostatečným počtem namátkových kontrol sériově vyrobených vozidel opatřených značkou schválení, kterou vyžaduje tento předpis.
9. POSTIHY ZA NESHODNOST VÝROBY
- 9.1 Schválení udělené pro určitý typ vozidla podle tohoto předpisu může být odňato, pokud nejsou dodrženy požadavky stanovené v bodě 6 výše nebo pokud vozidlo neprošlo kontrolami stanovenými v příloze 3.
- 9.2 Pokud smluvní strana dohody, která uplatňuje tento předpis, odejme již udělené schválení, musí o tom ihned uvědomit ostatní smluvní strany, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím kopie formuláře schválení opatřené na konci velkými písmeny napsanou, podepsanou a datovanou poznámkou „SCHVÁLENÍ ODŇATO“.
10. DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY
- Pokud držitel schválení zcela ukončí výrobu typu vozidla schváleného podle tohoto předpisu, musí o tom informovat orgán, který schválení udělil. Po obdržení příslušného sdělení podá uvedený orgán zprávu o ukončení výroby ostatním smluvním stranám dohody, které uplatňují tento předpis, a to prostřednictvím kopie formuláře schválení opatřené na konci velkými písmeny napsanou, podepsanou a datovanou poznámkou: „VÝROBA UKONČENA“.
11. NÁZVY A ADRESY TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN ODPOVĚDNÝCH ZA PROVÁDĚNÍ SCHVALOVACÍCH ZKOUŠEK A NÁZVY A ADRESY SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ
- Smluvní strany dohody, které uplatňují tento předpis, sdělí sekretariátu Organizace spojených národů názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za zkoušky, jakož i názvy a adresy správních orgánů, které schválení udělují a jimž se zasílají formuláře potvrzující udělení, odmítnutí či odnětí schválení vydané v jiných státech.
-

PŘÍLOHA 1

SDĚLENÍ

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

vydal: název správního orgánu:

.....

.....

.....

Sdělení ve věci ⁽²⁾: SCHVÁLENÍ
 ODMÍTNUTÍ SCHVÁLENÍ
 ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ
 ODNĚTÍ SCHVÁLENÍ
 DEFINITIVNÍHO UKONČENÍ VÝROBY

typu vozidla s ohledem na jeho vnější výčnělky podle předpisu č. 61

Schválení č.

1. Obchodní název nebo značka vozidla:
2. Typ vozidla:
3. Název a adresa výrobce:
4. Název a adresa případného zástupce výrobce:
5. Vozidlo předložené ke schválení dne:
6. Technická zkušebna:
7. Datum protokolu vydaného touto zkušebnou:
8. Číslo protokolu vydaného touto zkušebnou:
9. Schválení typu uděleno/odmítnuto ⁽²⁾:
10. Umístění značky schválení na vozidle:
11. Případně poloha zadní stěny kabiny vzhledem k bodu „R“ sedadla řidiče (viz bod 2.5):
12. Dolní mez oblasti stanovené v bodě 5.1.1:
 Vztažná rovina/podlahová čára ⁽²⁾
13. Místo:
14. Datum:
15. Podpis:
16. K tomuto sdělení se připojí fotografie přední a zadní části kabiny a jejích bočních částí před zadní stěnou, opatřené výše uvedeným číslem schválení.

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která udělila/rozšířila/odmítla/odňala schválení.

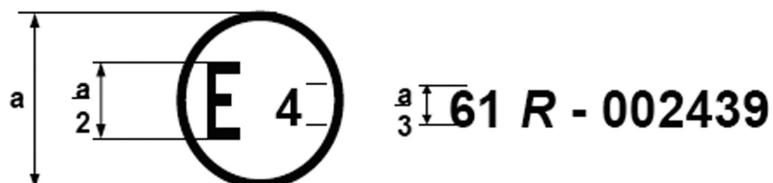
⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA 2

USPOŘÁDÁNÍ ZNAČEK SCHVÁLENÍ TYPU

VZOR A

(viz bod 4.4 tohoto předpisu)

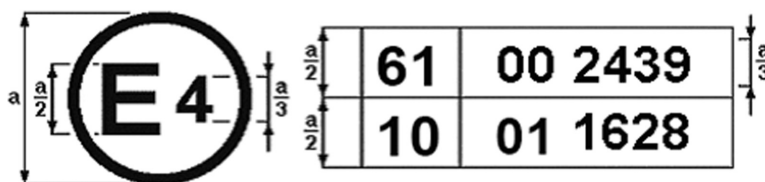

a = 8 mm min.

Výše uvedená značka schválení umístěná na užitkovém vozidle udává, že tento typ vozidla byl z hlediska vnějších výčnělků schválen v Nizozemsku (E 4) podle předpisu č. 61 pod číslem schválení 002439. Číslo schválení udává, že schválení bylo uděleno v souladu s požadavky předpisu č. 61 v jeho původním znění.

VZOR B

(viz bod 4.5 tohoto předpisu)

a = 8 mm min.

Výše uvedená značka schválení umístěná na obchodním vozidle udává, že tento typ vozidla byl z hlediska vnějších výčnělků schválen v Nizozemsku (E 4) podle předpisu č. 61 a 10 (*). Číslo schválení udávají, že v době vydání příslušných schválení nebyl předpis č. 61 změněn a předpis č. 10 již obsahoval sérii změn 01.

(*) Druhé číslo je uvedeno pouze jako příklad.

PŘÍLOHA 3

Postup stanovení bodu „H“ a skutečného úhlu opěradla sedadla a ověření jejich vztahu k bodu „R“ a konstrukčnímu úhlu opěradla sedadla

1. DEFINICE

- 1.1 Bod „H“, který udává polohu osoby sedící v prostoru pro cestující, je v podélné svislé rovině stopou teoretické osy otáčení nohou vzhledem k trupu lidského těla představovaného figurínou uvedenou v bodě 3 níže.
- 1.2 Bod „R“ neboli „vztažný bod místa k sezení“ je výrobcem určený vztažný bod, který:
 - 1.2.1 má souřadnice určené ve vztahu k nosné konstrukci vozidla;
 - 1.2.2 odpovídá teoretické poloze bodu rotace trup/nohy (bod „H“) pro nejnižší a krajní zadní běžnou polohu pro řízení nebo používání určenou pro každé sedadlo dodané výrobcem.
- 1.3 „Úhlem opěradla sedadla“ se rozumí sklon opěradla sedadla vůči svislici.
- 1.4 „Skutečným úhlem opěradla sedadla“ se rozumí úhel, který svírá svislice procházející bodem „H“ se vztažnou čarou trupu lidského těla představovaného figurínou uvedenou v bodě 3 níže.
- 1.5 „Konstrukčním úhlem opěradla sedadla“ se rozumí výrobcem stanovený úhel, který:
 - 1.5.1 určuje úhel opěradla sedadla pro nejnižší a krajní zadní běžnou polohu pro řízení nebo používání určenou výrobcem pro každé sedadlo;
 - 1.5.2 je tvořen v bodě „R“ svislicí a vztažnou čarou trupu;
 - 1.5.3 teoreticky odpovídá skutečnému úhlu opěradla sedadla.

2. STANOVENÍ BODŮ „H“ A SKUTEČNÝCH ÚHLŮ OPĚRADLA SEDADLA

- 2.1 Bod „H“ a „skutečný úhel opěradla sedadla“ se určí pro každé místo k sezení, které výrobce stanoví. Pokud je možné sedadla v téže řadě považovat za podobná (lavicové sedadlo, shodná sedadla atd.), určí se pro každou řadu sedadel pouze jeden bod „H“ a jeden „skutečný úhel opěradla sedadla“, přičemž figurína uvedená v bodě 3 níže se usadí na místo považované pro příslušnou řadu za reprezentativní. Takovým místem je:
 - 2.1.1 v případě přední řady – sedadlo řidiče;
 - 2.1.2 v případě zadní řady nebo řad – vnější sedadlo.
- 2.2 K stanovení bodu „H“ a „skutečného úhlu opěradla sedadla“ se příslušné sedadlo nastaví do nejnižší a krajní zadní běžné polohy pro řízení nebo používání určenou výrobcem vozidla. Je-li sklon opěradla seřiditelný, zajistí se opěradlo v poloze určené výrobcem nebo, není-li určena, ve skutečném úhlu opěradla, co nejbližší úhlu 25° vůči svislici.

3. POPIS FIGURÍNY

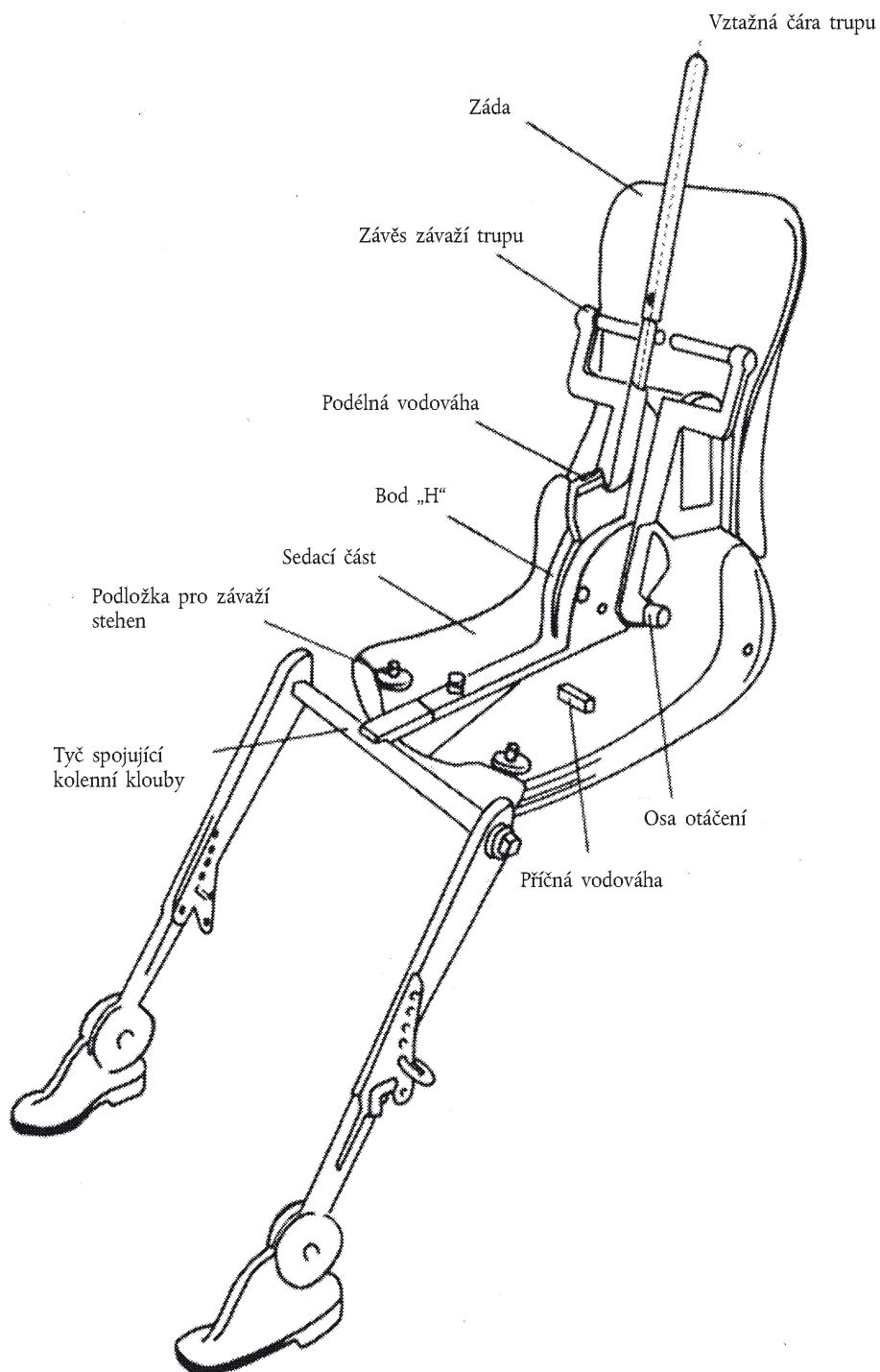
- 3.1 Použije se trojrozměrná figurína, jejíž hmotnost a obrysy odpovídají dospělému muži střední postavy. Tato figurína je znázorněna na obrázcích 1 a 2 níže.
- 3.2 Tato figurína se skládá:
 - 3.2.1 ze dvou částí, z nichž jedna napodobuje záda a druhá sedací část těla, které se otáčejí okolo osy představující osu otáčení mezi trupem a stehnem; stopa této osy na boku figuríny je bodem „H“ figuríny;
 - 3.2.2 ze dvou částí, které napodobují nohy a jsou otočně spojeny s částí napodobující sedací část, a
 - 3.2.3 ze dvou částí, které napodobují chodidla a jsou spojeny s nohama otočnými klouby napodobujícími kotníky.
 - 3.2.4 Kromě toho je součástí, která napodobuje sedací část těla, opatřena vodováhou umožňující ověření její příčné polohy.
- 3.3 Závaží s hmotností příslušné části těla se ve vhodných bodech, které představují odpovídající těžiště, připevní tak, aby celková hmotnost figuríny byla přibližně 75,6 kg. Přesná hmotnost jednotlivých závaží je uvedena v tabulce u obrázku 2 v dodatku této přílohy.

- 3.4 Vztažnou čáru trupu figuríny představuje přímka, která prochází spojením nohy s pánví a teoretickým spojením krku s hrudníkem (viz obrázek 1 v dodatku k této příloze).
4. USAZENÍ FIGURÍNY
- Trojrozměrná figurína se usadí tímto způsobem:
- 4.1 vozidlo se umístí na vodorovné rovině a sedadla se seřídí, jak je stanoveno v bodě 2.2;
- 4.2 zkoušené sedadlo se pokryje látkou, aby se usnadnilo řádné usazení figuríny;
- 4.3 figurína se usadí na příslušné sedadlo, přičemž její osa otáčení je kolmá k podélné rovině souměrnosti vozidla;
- 4.4 chodidla figuríny se umístí takto:
- 4.4.1 u předních sedadel tak, aby se vodováha, kterou se ověřuje příčná poloha sedací části figuríny, ustálila ve vodorovné poloze;
- 4.4.2 u zadních sedadel pokud možno tak, aby se chodidla dotýkala předních sedadel. Jestliže chodidla spočívají na částech podlahy, které jsou v různých úrovních, slouží jako vztažný bod chodidlo, které se nejdříve dotkne předního sedadla, a druhé chodidlo se nastaví tak, aby se vodováha ověřující příčnou polohu sedací části figuríny ustálila ve vodorovné poloze;
- 4.4.3 určuje-li se bod „H“ na některém z prostředních sedadel, umístí se chodidla po jednom po obou stranách tunelu;
- 4.5 na stehna se umístí závaží, vodováha sloužící k ověření příčné polohy sedací části figuríny se uvede do vodorovné polohy a závaží se umístí na část představující sedací část figuríny;
- 4.6 figurína se pomocí tyče spojující kolenní klouby odsune od opěradla a záda figuríny se sklopí dopředu. Figurína se opět usadí na sedadle posouváním její sedací části směrem dozadu, dokud nenarazí na odpor, načež se záda figuríny opět opře o opěradlo sedadla;
- 4.7 na figurínu se dvakrát působí vodorovnou silou přibližně 10 ± 1 daN. Směr a působíště této síly jsou na obrázku 2 vyznačeny černou šipkou;
- 4.8 na pravý a levý bok se zavěsí závaží a poté se umístí závaží na trup. Příčná poloha figuríny zůstává vodorovná;
- 4.9 příčná poloha figuríny zůstává vodorovná, přičemž se záda figuríny sklopí dopředu, až se závaží trupu nacházejí nad bodem „H“ tak, že je vyloučeno tření o opěradlo sedadla;
- 4.10 záda figuríny se lehce posunou dozadu, čímž se usazení dokončí. Příčná poloha figuríny musí být vodorovná. Jestliže není, popsáný postup se opakuje.
5. VÝSLEDKY
- 5.1 Po usazení figuríny postupem podle bodu 4 jsou bodem „H“ a skutečným úhlem opěradla příslušného sedadla bod „H“ a úhel sklonu vztažné čáry trupu figuríny.
- 5.2 Změří se souřadnice bodu „H“ vzhledem ke třem vzájemně kolmým rovinám a skutečný úhel opěradla sedadla pro srovnání s údaji výrobce vozidla.
6. OVĚŘENÍ VZÁJEMNÉ POLOHY BODU „R“ A BODU „H“ A VZTAHU MEZI KONSTRUKČNÍM A SKUTEČNÝM ÚHLEM OPĚRADLA
- 6.1 Výsledky měření bodu „H“ a skutečného úhlu sklonu opěradla sedadla podle bodu 5.2 se porovnají se souřadnicemi bodu „R“ a konstrukčním úhlem sklonu opěradla sedadla poskytnutými výrobcem vozidla.
- 6.2 Vzájemné polohy bodu „R“ a bodu „H“ a vztah mezi konstrukčním a skutečným úhlem opěradla sedadla se pro dané místo k sezení považují za vyhovující, jestliže bod „H“, určený svými souřadnicemi, leží ve čtverci o straně 50 mm, jehož úhlopříčky se protínají v bodě „R“, a jestliže se skutečný úhel opěradla sedadla od konstrukčního úhlu neodchyluje o více než 5° .
- 6.2.1 Jsou-li tyto podmínky splněny, použije se bod „R“ a konstrukční úhel opěradla sedadla pro zkoušku a v případě potřeby se figurína seřídí tak, aby se bod „H“ shodoval s bodem „R“ a skutečný úhel opěradla sedadla s konstrukčním úhlem opěradla sedadla.

- 6.3 Jestliže bod „H“ nebo skutečný úhel opěradla sedadla nesplňují požadavky bodu 6.2 výše, určí se bod „H“ nebo skutečný úhel opěradla sedadla ještě dvakrát (celkem se určí třikrát). Jestliže výsledky dvou z těchto tří úkonů splňují požadavky, výsledek zkoušky se považuje za vyhovující.
- 6.4 Jestliže alespoň dva z těchto tří výsledků nesplňují požadavky bodu 6.2, výsledek zkoušky se považuje za nevyhovující.
- 6.5 Jestliže nastane případ podle bodu 6.4 nebo nelze provést ověření, protože výrobce neposkytl informace o poloze bodu „R“ nebo o konstrukčním úhlu opěradla sedadla, je možné použít průměr výsledků všech tří úkonů a považovat jej za použitelný ve všech případech, kdy je v tomto předpise uveden bod „R“ nebo konstrukční úhel opěradla sedadla.
-

Dodatek

SOUČÁSTI TROJROZMĚRNÉ FIGURÍNY

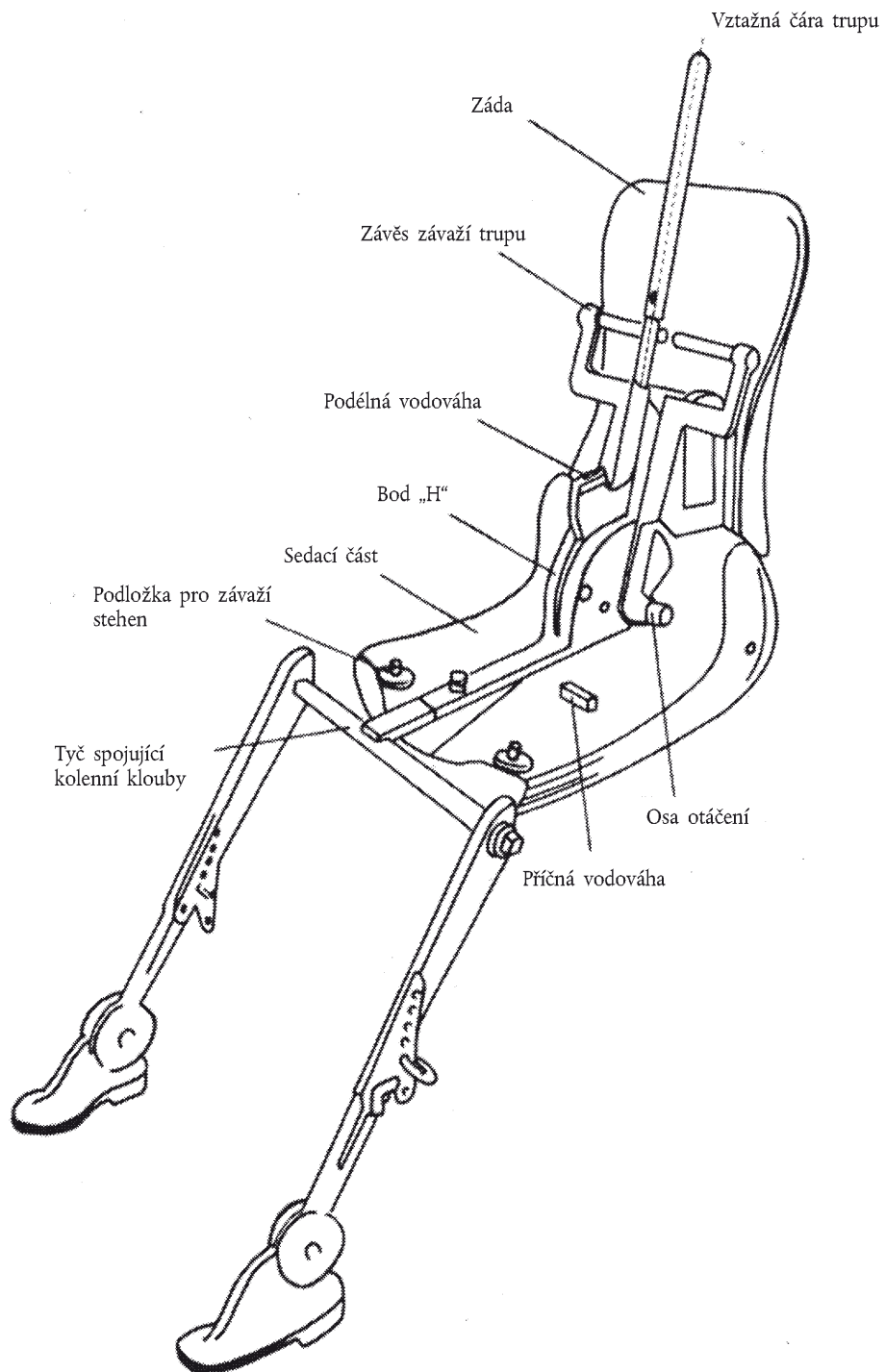
Obrázek 1

ROZMĚRY A HMOTNOST FIGURÍNY

Hmotnost figuríny

	kg
Součásti napodobující záda a sedací část	16,6
Závaží trupu	31,2
Závaží sedací části	7,8
Závaží stehen	6,8
Závaží nohou	13,2
Celkem	75,6

Obrázek 2

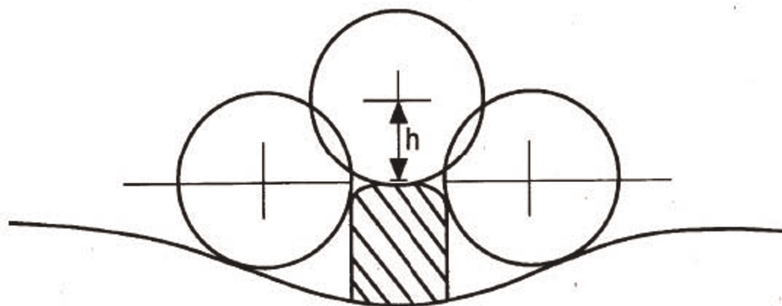

PŘÍLOHA 4

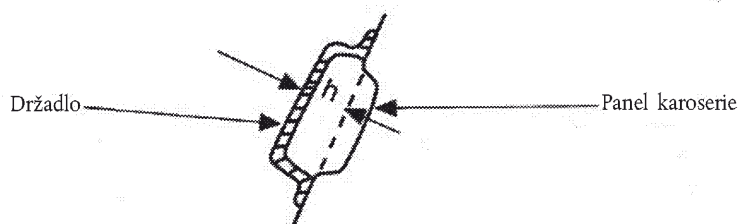
MĚŘENÍ VÝČNĚLKŮ A VZDÁLENOSTÍ

1. ZPŮSOB STANOVENÍ ROZMĚRŮ VÝČNĚLKU KONSTRUKČNÍHO DÍLU PŘIPEVNĚNÉHO NA VNĚJŠÍM POVRCHU
 - 1.1 Rozměry výčnělku konstrukčního dílu namontovaného na vypouklém panelu lze stanovit buď přímo, nebo podle výkresu příslušného řezu dílu v poloze po připevnění.
 - 1.2 Nelze-li rozměr výčnělku konstrukčního dílu namontovaného na jiném než vypouklém panelu stanovit prostým změřením, stanoví se podle maximální odchylky vzdálenosti mezi vztáznou čarou panelu a středem koule o průměru 100 mm při jejím posouvání za stálého dotyku s dotčeným dílem. Příklad použití této metody je znázorněn na obrázku 1.
 - 1.3 U držadel se rozměr vyčnívající části měří ve vztahu k rovině procházející body připojení. Příklad je znázorněn na obrázku 2.
2. ZPŮSOB STANOVENÍ VÝČNĚLKU ŠTÍTKŮ A RÁMEČKŮ SVĚTLOMETŮ
 - 2.1 Výčnělek z vnějšího povrchu světlometu se měří vodorovným směrem od bodu dotyku koule o průměru 100 mm, jak je znázorněno na obrázku 3.
3. ZPŮSOB STANOVENÍ VZDÁLENOSTI MEZI JEDNOTLIVÝMI DÍLY MŘÍŽKY
 - 3.1 Vzdáleností mezi jednotlivými díly mřížky je vzdálenost mezi dvěma rovinami procházejícími body dotyku koule a kolmými k přímce spojující tyto body dotyku. Příklady použití této metody jsou znázorněny na obrázcích 4 a 5.

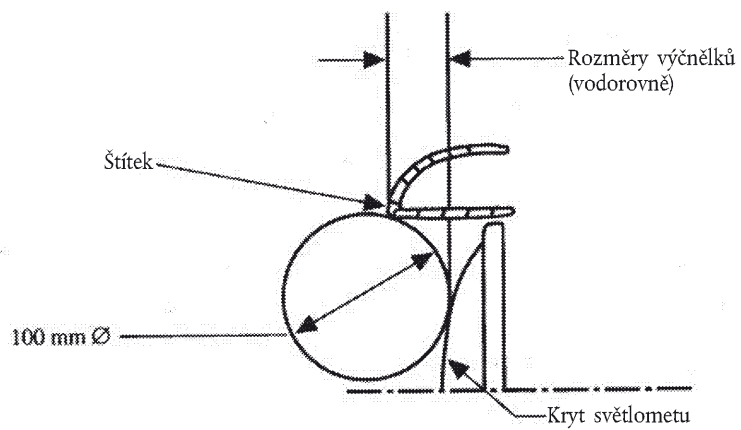
Obrázek 1

Obrázek 2

Obrázek 3

Obrázek 4 a 5

